Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 92/49/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουνίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής)

(ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M2**	Οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 2000	L 290	27	17.11.2000
►**M3**	Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002	L 35	1	11.2.2003
►**M4**	Οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M5**	Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2005	L 323	1	9.12.2005
►**M6**	Οδηγία 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M7**	Οδηγία 2008/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2008	L 81	69	20.3.2008

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 311 της 14.11.1997, σ. 34 (92/49/ΕΟΚ)

►**C2** Διορθωτικό ΕΕ L 270 της 13.10.2007, σ. 32 (2005/68/ΕΚ)

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 92/49/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουνίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [2],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

(1) ότι είναι αναγκαίο να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά στον τομέα της πρωτασφάλισης εκτός της ασφάλειας ζωής, τόσο όσον αφορά την ελευθερία εγκατάστασης όσο και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, προκειμένου να διευκολυνθεί η κάλυψη των κινδύνων στο εσωτερικό της Κοινότητας από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα στο έδαφός της·

(2) ότι η δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988 γιατο συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ [4] συνέβαλε ήδη σε μεγάλο βαθμό στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλειας ζωής, παρέχοντας στους αντισυμβαλλομένους για τους οποίους, λόγω της ιδιότητάς τους, της σημασίας τους ή της φύσης του καλυπτόμενου κινδύνου, δεν απαιτείται ιδιαίτερη προστασία στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, πλήρη ελευθερία προσφυγής στην ευρύτερη δυνατή ασφαλιστική αγορά·

(3) ότι η οδηγία 88/357/ΕΟΚ αποτελεί, κατά συνέπεια, σημαντικό στάδιο της διαδικασίας προσέγγισης των εθνικών αγορών στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς, που πρέπει να συμπληρωθεί με άλλα κοινοτικά μέσα προκειμένου να μπορούν όλοι οι αντισυμβάλλόμενοι, ανεξάρτητα από την ιδιότητα και τη σημασία τους ή τη φύση του καλυπτόμενου κινδύνου, να προσφεύγουν σε οποιοδήποτε ασφαλιστή που έχει την έδρα του στην Κοινότητα και ασκεί τις δραστηριότητές του είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εξασφαλίζοντάς τους συγχρόνως επαρκή προστασία·

(4) ότι η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο νομοθετικό έργο που η Κοινότητα έχει ήδη υλοποιήσει σ' αυτό τον τομέα, ιδίως μέσω της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και

([1]) ΕΕ αριθ. C 244 της 28.9.1990, σ. 28 και ΕΕ αριθ. C 93 της 13.4.1992, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. C 67 της 16.3.1992, σ. 98 και C 150 της 15.6.1992.
([3]) ΕΕ αριθ. C 102 της 18.4.1991, σ. 7.
([4]) ΕΕ αριθ. L 172 της 4.7.1988, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 90/618/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29.11.1990, σ. 44).

▼B

διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής ([1]) και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαρισμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ([2])·

(5) ότι η προσέγγιση που υιοθετήθηκε συνίσταται στην επίτευξη της βασικής, αναγκαίας και επαρκούς εναρμόνισης για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών λειτουργίας και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου, η οποία επιτρέπει τη χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής·

(6) ότι, ως εκ τούτου, η πρόσβαση στην ασφαλιστική δραστηριότητα και η άσκησή της εξαρτώνται εφεξής από τη χορήγηση ενιαίας διοικητικής άδειας από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η ασφαλιστική επιχείριση έχει την έδρα της· ότι η άδεια αυτή επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες σε όλες τις χώρες της Κοινότητες, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής υπηρεσιών δεν θα μπορεί πλέον να απαιτεί τη χορήγηση νέας άδειας στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν ασφαλιστικές δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος και που έχουν ήδη λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής· ότι είναι, επομένως, σκόπιμο να τροποποιηθεί ανάλογα η οδηγία 88/357/ΕΟΚ·

(7) ότι την ευθύνη για την εποπτεία της σταθερότητας της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης, ιδίως όσον αφορά τη φερεγγυότητά της και τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, καθώς και την κάλυψη αυτών των αποθεματικών από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού, έχουν εφεξής οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης·

(8) ότι ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας ορίζουν τους ελάχιστους κανόνες· ότι το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί επίσης να θεσπίσει αυστηρότερους κανόνες για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού·

(9) ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει επομένως να διαθέτουν τα μέσα ελέγχου που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης στο σύνολο της Κοινότητας, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι, συγκεκριμένα, πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης ή να επιβάλλουν κυρώσεις προκειμένου να αποφύγουν ενδεχόμενες παρατυπίες και παραβάσεις των κανόνων ελέγχου των ασφαλιστικών εργασιών·

(10) ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα και συνεπάγεται τη δυνάτητα πρόσβασης στο σύνολο των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, εκτός της ασφάλισης ζώης, σε όλη την Κοινότητα και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα για κάθε ασφαλιστή που έχει λάβει την προβλεπόμενη άδεια να καλύπτει οποιοδήποτε από τους κινδύνους που αναφέροντα στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ· ότι, για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητη η κατάργηση όλων των μονοπωλίων που έχουν παραχωρήσει μερικά κράτη μέλη σε ορισμένους οργανισμούς όσον αφορά την κάλυψη συγκεκριμένων κινδύνων·

([1]) ΕΕ αριθ. L 228 της 16.8.1973, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/618/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29.11.1990, σ. 44).
([2]) ΕΕ αριθ. L 374 της 31.12.1991, σ. 7.

▼B

(11) ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν οι διατάξεις σχετικά με τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου συμβάσεων στο νομικό καθεστώς της ενιαίας άδειας που θεπίζεται με την παρούσα οδηγία·

(12) ότι η οδηγία 91/674/ΕΟΚ έχει ήδη εξασφαλίσει τη βασική και αναγκαία εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τη σύσταση των τεχνικών αποθεματικών, τα οποία οι ασφαλιστές υποχρεούνται να προβλέπουν για την εγγύηση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει, και ότι η εν λόγω εναρμόνιση καθιστά δυνατή την αμοιβαία αναγνώριση αυτών των αποθεματικών·

(13) ότι είναι σκόπιμος ο συντονισμός των κανόνων σχετικά με τη διαφοροποίηση, τη γεωγραφική κατανομή και τη νομισματική αντιστοιχία των στοιχείων ενεργητικού που συνιστούν τα τεχνικά αποθεματικά προκειμένου να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των διατάξεων των κρατών μελών· ότι ο συντονισμός αυτός πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που έχουν ληφθεί στον τομέα της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων με την οδηγία 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της συνθήκης ([1]), καθώς και την πρόοδο που έχει πραγματοποιήσει η Κοινότητα ενόψει της ολοκλήρωσης της οικονομικής και νομισματικής ένωσης·

(14) ότι, ωστόσο, το κράτος μέλος καταγωγής δεν μπορεί να απαιτήσει από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τοποθετούν τα στοιχεία ενεργητικού που αντιστοιχούν στα τεχνικά αποθεματικά τους σε συγκεκριμένες κατηγορίες ενεργητικού, δεδομένου ότι αυτού του είδους οι απαιτήσεις δεν συμβιβάζονται με τα μέτρα που αφορούν την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων που προβλέπονται στην οδηγία 88/361/ΕΟΚ·

(15) ότι μέχρι να εκδοθεί οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες που να εναρμονίζει, μεταξύ άλλων, τον ορισμό της έννοιας της ρυθμιζόμενης αγοράς, είναι αναγκαίο, για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη αυτής της μελλοντικής εναρμόνισης να δαθεί ένας προσωρινός ορισμός αυτής της έννοιας τον οποίο θα αντικαταστήσει ο ορισμός που θα αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης και ο οποίος θα αποδίδει στο κράτος μέλος καταγωγής της αγοράς τις σχετικές ευθύνες που αποδίδονται προσωρινά, με την παρούσα οδηγία, στο κράτος μέλος καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης·

(16) ότι είναι σκόπιμο να συμπληρωθεί ο κατάλογος των στοιχείων τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύσταση του περιθωρίου φερεγγυότητας που απαιτείται από την οδηγία 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και οι διευκολύνσεις που παρέχονται στα άλλα χρηματοδοτικά ιδρύματα όσον αφορά τη σύσταση των ιδίων κεφαλαίων τους·

(17) ότι στο πλαισίο της ενοποιημένης αγοράς ασφαλίσεων, είναι σκόπιμο να δοθεί στους αντισυμβαλλομένους, για τους οποίους, λόγω της ιδιότητας και της σημασίας τους καθώς και της φύσης του καλυπτόμενου κινδύνου, δεν απαιτείται ιδιαίτερη προστασία στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος, πλήρης ελευθερία όσον αφορά την επιλογή του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση·

(18) ότι η εναρμόνιση του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των ασφαλίσεων· ότι, κατά συνέπεια, η δυνατότητα που δίδεται στα κράτη μέλη να επιβάλουν την εφαρμογή της νομοθεσίας τους στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που καλύπτουν κινδύνους στο έδαφός τους, παρέχει επαρκείς εγγυήσεις στους αντισυμβαλλομένους οι οποίοι χρειάζονται ειδική προστασία·

(19) ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η δυνατότητα πρόσβασης στο ευρύτερο δυνατό φάσμα ασφαλιστικών προϊόντων στην

([1]) ΕΕ αριθ. L 178 της 8.7.1988, σ. 5.

▼B

Κοινότητα, προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή του καταλληλότερου για τις ανάγκες τους προϊόντος, αποβαίνει προς το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων· ότι το κράτος μέλος στοοποίο βρίσκεται ο κίνδυνος οφείλει συνεπώς να εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο για την εμπορία στο έδαφός του όλων των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται στην Κοινότητα, εφόσον η εμπορία των προϊόντων αυτών δεν αντιβαίνει στις νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος και, στο μέτρο που το γενικό συμφέρον δεν διασφαλίζεται από τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις σε κάθε επιχείρηση η οποίο ασκεί τις δραστηριότητές της στο εν λόγω κράτος μέλος και είναι αντικειμενικά απαραίτητες και ανάλογες με τον επιδιωκόμενο στόχο·

(20) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν ότι τα ασφαλιστικά προϊόντα και τα συμβατικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη κινδύνων που βρίσκονται στο έδαφός τους, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, είναι σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος· ότι τα εφαρμοζόμενα συστήματα ελέγχου πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, χωρίς, ωστόσο, να είναι δυνατόν να αποτελούν προϋπόθεση για την άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας· ότι, στο πλαίσιο αυτό, δεν δικαιολογείται η εφαρμογή συστημάτων προηγούμενης έγκρισης των όρων ασφάλισης· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν άλλα συστήματα ανταποκρινόμενα καλύτερα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, τα οποία θα επιτρέπουν σε κάθε κράτος μέλος να εγγυάται την επαρκή προστασία των αντισυμβαλλομένων·

(21) ότι είναι ευκταίον ο αντισυμβαλλόμενος, όταν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, να ενημερώνεται από την ασφαλιστική επιχείρηση για το εφαρμοστέο επί της σύμβασης δίκαιο καθώς και για τις διατάξεις περί εξέτασης των προσφυγών των ασφαλισμένων για θέματα σχετικά με τη σύμβαση·

(22) ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, η ιδιωτική ή η προαιρετική ασφάλιση ασθενείας αντικαθιστά, εν μέρει ή πλήρως, την κάλυψη ασθενείας που παρέχεται από τα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης·

(23) ότι η φύση και οι κοινωνικές συνέπειες των ασφαλιστικών συμβάσεων ασθενείας δικαιολογούν την απαίτηση από τις αρχές το κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος της συστηματικής κοινοποίησης των γενικών και ειδικών όρων των συμβάσεων, προκειμένου να επαληθεύουν ότι οι συμβάσεις αυτές αντικαθιστούν εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθενείας που παρέχει το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης· ότι η επαλήθευση αυτή δεν πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την εμπορία των προϊόντων· ότι η ιδιαίτερη φύση της ασφάλειας ασθενείας, όταν αντικαθιστά εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθενείας που παρέχεται από το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, τη διακρίνει από τους άλλους κλάδους ασφάλειας ζημιών και ασφάλειας ζωής, στο μέτρο που είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται στους αντισυμβαλλομένους πραγματική πρόσβαση σε ασφάλεια ασθενείας ιδιωτική ή προαιρετική ανεξάρτητα από την ηλικία τους και την κατάσταση της υγείας τους·

(24) ότι ορισμένα κράτη μέλη εθέσπισαν προς το σκοπό αυτό ειδικές νομικές διατάξεις· ότι, προς το γενικό συμφέρον, είναι δυνατό να θεσπίζονται ή να διατηρούνται νομικές διατάξεις στο μέτρο που δεν περιορίζουν υπερβολικά την ελευθερία εγκατάστασης ή παροχής υπηρεσιών, δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να εφαρμόζονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όποιο και αν είναι το κράτος καταγωγής της επιχείρησης· ότι η φύση των εν λόγω

▼B

νομικών διατάξεων μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με την υφιστάμενη κατάσταση στο κράτος μέλος που τις θεσπίζει· ότι οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν την άνευ περιορισμού ασφάλιση, τον καθορισμό ασφαλίστρων σε ενιαία βάση για κάθε τύπο σύμβασης και την ισόβια κάλυψη· ότι ο ίδιος στόχος μπορεί επίσης να επιτευχθεί απαιτώντας από τις επιχειρήσεις, που προσφέρουν ιδιωτική ή προαιρετική ασφάλεια ασθενείας, να προτείνουν διάφορα υποδείγματα συμβάσεων, με κάλυψη ευθυγραμμισμένη προς αυτή των νομικών καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης και με ασφάλιστρα ισόποσα ή κατώτερα από το ανώτατο ορισθέν ποσό, και να συμμετέχουν σε συστήματα αντιστάθμισης των ζημιών· ότι θα μπορούσε επίσης να απαιτείται η τεχνική βάση της ιδιωτικής ή προαιρετικής ασφάλειας ασθενείας να είναι ανάλογη προς αυτή της ασφάλειας ζωής·

(25) ότι, λόγω του συντονισμού που επιφέρει η οδηγία 73/239/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται με την παρούσα οδηγία, δεν δικαιολογείται πλέον η δυνατότητα, την οποία παρέχει το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της πρώτης οδηγίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να απαγορεύσει την ταυτόχρονη ασφάλιση ασθενείας με την ασφάλιση άλλων κλάδων και πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί·

(26) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που εφαρμόζει στο έδαφός τους, με δική της ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλεια των εργατικών ατυχημάτων, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην εθνική τους νομοθεσία σχετικά με την ασφάλεια αυτή· ότι, εντούτοις, η απαίτηση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί όσον αφορά τις διατάξεις τις σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής·

(27) ότι η άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως απαιτεί συνεχή παρουσία στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος· ότι, στην περίπτωση ασφάλειας αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, η προστασία των ιδιαιτέρων συμφερόντων των ασφαλιζομένων και των θυμάτων απαιτεί να υπάρχουν στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος οι κατάλληλοι φορείς για τη συλλογή όλων των απαραίτητων πληροφοριών σχετικά με τις υποθέσεις αποζημίωσης που αφορούν τον κίνδυνο αυτόν, οι οποίοι να διαθέτουν την εξουσία αντιπροσώπευσης της επιχειρήσεως έναντι των ζημιωθέντων που ενδέχεται να ζητήσουν αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής αυτής, καθώς και την εξουσία αντιπροσώπευσης αυτοπροσώπως ή ενδεχομένως μέσω άλλων όσον αφορά τις εν λόγω αιτήσεις αποζημιώσεως, ενώπιον των δικαστηρίων και των αρχών αυτού του κράτους μέλους·

(28) ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί πλέον να απαγορεύσει την ταυτόχρονη άσκηση στο έδαφός του ασφαλιστικής δραστηριότητας υπό καθεστώς εγκατάστασης και υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί η δυνατότητα που παρέχεται σχετικά με το θέμα αυτό σε ορισμένα κράτη μέλη με την οδηγία 88/357/ΕΟΚ·

(29) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί καθεστώς των κυρώσεων που θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται, στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος με τις ισχύουσες για αυτήν διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος·

(30) ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν τις ασφαλιστικές πράξεις σε κανένα είδος έμμεσης φορολογίας, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη επιβάλλουν στις πράξεις αυτές ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και άλλες μορφές εισφορών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων που προορίζονται για τους οργανισμούς αντιστάθμισης· ότι υπάρχουν αισθητές διαφορές ως προς τη διάρ-

▼B

θρωση και τους συντελεστές αυτών των φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών μεταξύ των κρατών μελών που τις επιβάλλουν· ότι θα πρέπει να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, για τις ασφαλιστικές υπηρεσίες, μεταξύ των κρατών μελών, οφειλόμενες στις υπάρχουσες διαφορές· ότι, με την επιφύλαξη μεταγενέστερου συντονισμού, η εφαρμογή του καθεστώτος φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών που προβλέπεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος, μπορεί να επιτρέψει την αντιμετώπιση αυτού του μειονεκτήματος και ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη η θέσπιση λεπτομερειών που θα εξασφαλίζουν την είσπραξη των εν λόγω φορολογικών επιβαρύσεων και εισφορών·

(31) ότι ενδέχεται να καταστούν αναγκαίες ορισμένες τεχνικές προσαρμογές των λεπτομερών κανόνων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μελλοντική εξέλιξη στον τομέα των ασφαλίσεων· ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο των εκτελεστικών εξουσιών που της έχουν ανατεθεί από τη συνθήκη, αποφασίζει, εφόσον είναι αναγκαίο, αυτές τις τεχνικές τροποποιήσεις, μετά από διαβούλευση της επιτροπής ασφαλίσεων, η οποία έχει συσταθεί από την οδηγία 91/675/ΕΟΚ [1]·

(32) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για να εξασφαλιστεί η μετάβαση από το προϊσχύσαν της παρούσας οδηγίας νομικό καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται από αυτή· ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να αποβλέπουν στην αποφυγή συμπληρωματικού φόρτου εργασίας για τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·

(33) ότι θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 8 Γ της συνθήκης, το μέγεθος της προσπάθειας που θα πρέπει να υποστούν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να παραχωρηθεί σε ορισμένα κράτη μέλη ένα μεταβατικό καθεστώς που θα καθιστά δυνατή τη σταδιακή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) *«ασφαλιστική επιχείρηση»:* κάθε επιχείρηση που έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ·

β) *«υποκατάστημα»:* κάθε πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ·

γ) *«κράτος μέλος καταγωγής»:* το κράτος μέλος όπου βρίσκεται η έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που καλύπτει τον κίνδυνο·

δ) *«κράτος μέλος υποκαταστήματος»:* το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα που καλύπει τον κίνδυνο·

ε) *«κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών»:* το κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, εφόσον αυτός καλύπτεται από ασφαλιστική επιχείρηση ή υποκατάστημα που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος·

[1] ΕΕ αριθ. L 374 της 31.12.1991, σ. 32.

▼B

στ) *«ελέγχος»:* η σχέση που υφίσταται μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ([1]), ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης·

ζ) *«ειδική συμμετοχή»:* η κατοχή, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης, ή κάθε άλλη δυνατότητα άσκησης ουσιώδους επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης στην οποία υπάρχει συμμετοχή.

▼M6

Για τους σκοπούς του ορισμού αυτού, στο πλαίσιο των άρθρων 8 και 15, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που προβλέπει το άρθρο 15, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που καθορίζονται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ ([2]) καθώς και οι όροι για την άθροισή τους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου, τις οποίες τυχόν κατέχουν επιχειρήσεις επενδύσεων («ΕΠΕΥ») ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το σημείο 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ ([3]), υπό τον όρο ότι, τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση·

▼B

η) *«μητρική επιχείρηση»:* η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·

θ) *«θυγατρική»:* η θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ· κάθε θυγατρική άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης θυγατρική της μητρικής που είναι επικεφαλής αυτών των επιχειρήσεων·

ι) *«ρυθμιζόμενη αγορά»:* μια χρηματοπιστωτική αγορά η οποία θεωρείται από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης ως ρυθμιζόμενη αγορά μέχρι να δοθεί ο ορισμός της στα πλαίσια οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες και η οποία χαρακτηρίζεται από:

— κανονική λειτουργία,

— το γεγονός ότι οι διατάξεις που θεσπίζονται ή εγκρίνονται από τις κατάλληλες αρχές ορίζουν τους όρους λειτουργίας της αγοράς, τους όρους πρόσβασης στην αγορά καθώς και, όταν εφαρμόζεται η οδηγία 79/279/ΕΟΚ της 5ης Μαρτίου 1979 περί του συντονισμού των όρων εισαγωγής κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών ([4]), τους όρους εισαγωγής στο χρηματιστήριο που καθορίζονται από αυτή την οδηγία και, όταν η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται, τους όρους που πρέπει να πληρούν αυτοί οι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι για να μπορούν να είναι πράγματι διαπραγματεύσιμοι στην αγορά.

Για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας, μια ρυθμιζόμενη αγορά μπορεί να βρίσκεται σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα. Στην τελευ-

([1]) ΕΕ αριθ. L 193 της 18.7.1983, σ. 1.

([2]) Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38).

([3]) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1)

([4]) ΕΕ αριθ. L 66 της 13.3.1979, σ. 21. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 82/148/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 62 της 5.3.1982, σ. 22).

▼B

ταία αυτή περίπτωση, η αγορά πρέπει να είναι αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης και να πληροί ανάλογες προϋποθέσεις. Οι διαπραγματεύσιμοι σ' αυτή την αγορά τίτλοι πρέπει να είναι ανάλογης ποιότητας προς τους διαπραγματεύσιμους τίτλους στην ή τις ρυθμιζόμενες αγορές του εν λόγω κράτους μέλους·

ια) *«αρμόδιες αρχές»:* οι εθνικές αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες, δυνάμει νόμου ή ρυθμίσεων, να ελέγχουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις·

▼M1

ιβ) *«στενοί δεσμοί»*: η κατάσταση κατά την οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται μέσω:

α) συμμετοχής, δηλαδή της άμεσης ή δι'ενός δεσμού ελέγχου, κατοχής του 20 % ή άνω των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου μιας επιχείρησης ή

β) δεσμού ελέγχου, δηλαδή μέσω του δεσμού που υπάρχει μεταξύ μιας μητρικής επιχείρησης και μιας θυγατρικής, σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρουν οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ([1]) ή μέσω μιας σχέσης της ίδιας φύσεως, μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και μιας επιχείρησης· κάθε θυγατρική επιχείρηση μιας άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται και αυτή ως θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής των εν λόγω επιχειρήσεων.

Θεωρείται επίσης ότι δημιουργεί στενούς δεσμούς μεταξύ δύο ή περισσοτέρων προσώπων φυσικών ή νομικών, μια κατάσταση κατά την οποία τα πρόσωπα αυτά συνδέονται σταθερά με το αυτό πρόσωπο διά δεσμού ελέγχου.

▼B

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις ασφαλίσεις και τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται ούτε στις ασφαλίσεις και πράξεις ούτε στις επιχειρήσεις και οργανισμούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, ούτε στους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις για την κατάργηση, το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994, των μονοπωλίων σχετικά με την πρόσβαση σε ορισμένους κλάδους ασφαλίσεων που έχουν παραχωρηθεί σε οργανισμούς εγκατεστημένους στο έδαφός τους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΝΑΛΗΨΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 4

Το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

([1]) ΕΕ αριθ. L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 317 της 16.11.1990, σ. 60).

▼B

«Άρθρο 6

Η ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης υπόκειται σε προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας.

Την άδεια αυτή πρέπει να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

α) η επιχείρηση που εγκαθιστά την έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·

β) η επιχείρηση η οποία, αφού λάβει την άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός κλάδου ή σε άλλους κλάδους.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 7 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας. Επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες είτε υπό καθεστώς εγατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχήςυπηρεσιών.

2. Η άδεια χορηγείται ανά κλάδο. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός, όπως ορίζονται στο σημείο Α του παραρτήματος.

Ωστόσο:

α) κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να χορηγεί άδεια για τις ομάδες κλάδων που αναφέρονται στο σημείο Β του παραρτήματος, δίδοντάς της την αντίστοιχη ονομασία που προβλέπεται σ' αυτό·

β) η άδεια που χορηγείται για κλάδο ή ομάδα κλάδων ισχύει επίσης για την κάλυψη των παρεπόμενων κινδύνων που περιλαμβάνονται σε άλλο κλάδο, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο Γ του παραρτήματος.».

Άρθρο 6

Το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

α) να υιοθετούν μία από τις ακόλουθες μορφές:

— όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: “société anonyme” — “naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions” — “commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d'assurance mutuelle” — “onderlinge verzekeringsvereniging”, “société coopérative“ — “coöperatieve vennootschap”,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”,

— όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,

▼B

— όσον αφορά την Γαλλική Δημοκρατία: “société anonyme”, “société d'assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural” καθώς και “mutuelles régies par le code de la mutualité”,

— όσον αφορά την Ιρλανδία: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,

— όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: “società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”,

— όσον αφορά τη Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d'assurances mutuelles”, “société coopérative”,

— όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτων Χωρών: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”,

— όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered under the Friendly Societies Acts”, “the association of underwriters known as Lloyd's”,

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: “Ανώνυμη εταιρεία”, “Αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: “sociedad anónima”, “sociedad mútua”, “sociedad cooperativa”,

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: “sociedade anónima”, “mutua de seguros”.

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα μπορεί επίσης να υιοθετήσει τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας όταν θα δημιουργηθεί.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι οι οργανισμοί αυτοί διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες με όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

β) να περιορίζουν το σκοπό τους στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας·

γ) να παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9·

δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2·

ε) να διοικούνται από πρόσωπα που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις εντιμότητας και επαγγελματικών προσόντων ή πείρας.

2. Η επιχείρηση η οποία ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων ενός κλάδου οφείλει να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 9.

Επιπλέον, οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 16 και, εάν γι' αυτούς τους άλλους κλάδους το άρθρο 17 παράγραφος 2 απαιτεί ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης υψηλότερο από το προηγούμενο, ότι διαθέτει αυτό το ελάχιστο κεφάλαιο.

3. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο στη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών

▼B

και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη έγκριση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο ενός γενικότερου συστήματος ελέγχου των τιμών.

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις επιχειρήσεις που ζητούν ή έχουν λάβει άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, σε έλεγχο ως προς το προσωπικό και το υλικό που χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών προσόντων των ιατρικών ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους στο πλαίσιο αυτού του κλάδου.

4. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της αίτησης άδειας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.»

Άρθρο 7

Το άρθρο 9 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει·

β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση·

γ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης·

δ) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής· τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που πρέπει να καλυφθούν καταστάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα μέσα που διαθέτει η επιχείρηση για την παροχή της υποσχεθείσης συνδρομής·

και, επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

ε) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, εκτός των εξόδων εγκατάστασης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·

στ) τις προβλέψεις σχετικά με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις ασφαλιστικές ζημίες·

ζ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·

η) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.»

Άρθρο 8

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας που επιτρέπει σε επιχείρηση την ανάληψη ασφαλιστικής

▼B

δραστηριότητας εάν δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή εταίρων, αμέσων ή εμμέσων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που κατέχουν ειδική συμμετοχή, καθώς και το ποσό αυτής της συμμετοχής.

Οι ίδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας εάν, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης υγιούς και συνετής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα των εν λόγω μετόχων ή εταίρων.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Κεφάλαιο 1

Άρθρο 9

Το άρθρο 13 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

1. Η χρηματοπιστωτική εποπτεία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτή ασκεί μέσω υποκαταστημάτων και υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η εν λόγω χρηματοπιστωτική εποπτεία περιλαμβάνει ιδίως την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της και της σύστασης τεχνικών αποθεματικών και αντιπροσωπευτικών στοιχείων ενεργητικού σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές του κράτους μέλους καταγωγής, δυνάμει των διατάξεων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

Σε περίπτωση που οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν λάβει την άδεια να καλύπτουν τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, η εποπτεία επεκτείνεται επίσης στον έλεγχο των τεχνικών μέσων που διαθέτουν οι επιχειρήσεις αυτές για την καλή εκτέλεση των πράξεων συνδρομής που έχουν δεσμευθεί να πραγματοποιήσουν, στο βαθμό που η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει έλεγχο των εν λόγω μέσων.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να διαθέτει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και κατάλληλες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.»

Άρθρο 10

Το άρθρο 14 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Τα κράτη μέλη του υποκαταστήματος προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά της μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής υπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, να προβλαίνουν οι ίδιες, ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτό το σκοπό προσώπων, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών

▼B

που είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η χρηματοπιστωτική εποπτεία της επιχείρησης. Οι αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος μπορούν να συμμετέχουν στην εξακρίβωση αυτή.»

Άρθρο 11

Στο άρθρο 19 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους, να τους παρέχουν περιοδικά τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τα έγγραφα και τα στοιχεία που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και μέσα για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ασκούνται εκτός του εδάφους αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες και ενόψει της εφαρμογής τους.

Οι προαναφερόμενες εξουσίες και μέσα πρέπει κυρίως να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα:

α) να ενημερώνονται λεπτομερώς σχετικά με την κατάσταση της επιχείρησης και το σύνολο των δραστηριοτήτων της, ιδίως:

— συλλέγοντας στοιχεία ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων που αφορούν την ασφαλιστική δραστηριότητα,

— πραγματοποιώντας επιτόπιες εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης·

β) να λαμβάνουν, έναντι της επιχείρησης, των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών της ή των προσώπων που την ελέγχουν, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα ώστε οι δραστηριότητες της επιχείρησης να είναι πάντα σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η επιχείρηση στα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων, εφόσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, και να αποφεύγεται ή να επανορθώνεται κάθε παρατυπία που θα μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα των ασφαλισμένων·

γ) να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, εν ανάγκη με αναγκαστική εκτέλεση, προσφεύγοντας ενδεχομένως στις δικαστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητούν οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή των διαμεσολαβητών.»

Άρθρο 12

1. Στο άρθρο 11 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 έως 7 διαγράφονται.

2. Υπό τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους, είτε αυτές έχουν συναφθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στην Κοινότητα, εφόσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του εκδοχέα

▼B

πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Σε περίπτωση που ένα υποκατάστημα προτίθεται να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεών του,είτε αυτές έχουν συναφθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει προηγουμένως να ζητήσει τη γνώμη του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας επιχείρησης επιτρέπουν τη μεταβίβαση αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών όπου βρίσκονται οι κίνδυνοι.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη ανακοινώνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης· σε περίπτωση που δεν έχει δοθεί απάντηση μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, θεωρείται ότι υπάρχει ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η μεταβίβαση για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο δημοσιεύεται στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως αντιτάξιμη έναντι των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλιζομένων, καθώς και έναντι κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαίωματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός ορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 13

Το άρθρο 20 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

1. Αν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 15, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης μπορεί να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσει προηγουμένως την πρόθεσή της στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όπου βρίσκονται οι κίνδυνοι.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής κατάστασης μιας επιχείρησης, της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί σχέδιο ανασυγκρότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει τότε τις αρχές των άλλων κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, για κάθε ληφθέν μέτρο και τα κράτη αυτά λαμβάνουν, μετά από αίτημα της εν λόγω αρχής, τα ίδια μέτρα μέ αυτή.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ύψος του εγγυητικού κεφαλαίου που ορίζεται στο άρθρο 17, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί από την επιχείρηση βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

▼B

Δύναται επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητα, οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επιπλέον να λάβουν κάθε κατάλληλο μέτρο για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορεί να απαγορεύσει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφός του κατόπιν αιτήσεως, στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3, του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, το οποίο πρέπει να ορίζει τα στοιχεία ενεργητικού για το οποία θα ληφθούν αυτά τα μέτρα.»

Άρθρο 14

Το άρθρο 22 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

1. Η άδεια που χορηγήθηκε στην ασφαλιστική επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφόσον η επιχείρηση:

α) δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά της για περίοδο μεγαλύτερη του εξαμήνου, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές η άδεια λειτουργίας καθίσταται άκυρη·

β) δεν πληροί πλέον τους όρους ανάληψης της δραστηριότητας·

γ) δεν κατέστη δυνατόν να λάβει εμπρόθεσμα τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκρότησης ή στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 20·

δ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωσή της.

Σε περίπτωση ανάκλησης ή ακυρότητας της άδειας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες οφείλουν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν τη συγκεκριμένη επιχείρηση να αναλάβει, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, νέες εργασίες στο έδαφός τους. Λαμβάνει επιπλέον, με τη συνδρομή αυτών των αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 1, παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

2. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.»

Άρθρο 15

▼M6

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής «υποψήφιος αγοραστής«), το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, είτε να αυξήσει

▼M6

περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, την ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή ώστε η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του επιχείρηση (στο εξής «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), καταρχήν απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στις αρμόδιες αρχές της ασφαλιστικής επιχείρησης, στην οποία επιδιώκει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή είτε να την αυξήσει, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές πληροφορίες κατά το άρθρο 15β παράγραφος 4. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου.

_____

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αποφάσισε να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, να απευθύνει κοινοποίηση, καταρχήν γραπτώς στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από το κατώτατα όρια του 20, 30 ή 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου.

▼B

3. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής,μόλις ενημερωθούν σχετικά, τις αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών οι οποίες αυξάνουν ή μειώνουν τα ποσοστά συμμετοχής στο κεφάλαιό τους σε περισσότερο ή σε λιγότερο από ένα από τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Ανακοινώνουν επίσης, τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων που έχουν ειδικές συμμετοχές καθώς και τα ποσά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν ιδίως από τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή εταίρων, ή από τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση τους δυνάμει των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις εταιρείες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε χρηματιστήριο.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, στην περίπτωση που η επιρροή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατό να αποβεί σε βάρος της συνετής και χρηστής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να τερματιστεί αυτή η κατάσταση. Στα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, διαταγές, κυρώσεις έναντι των διευθυνόντων ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές ή τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή εταίροι.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία παραβαίνουν την υποχρεώση προηγούμενης ενημέρωσης που αναφέρεται στην παράγρφο 1. Σε περίπτωση απόκτησης συμμετοχής παρά την αντίθεση των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις που πρόκειται να θεσπιστούν, προβλέπουν είτε την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου είτε την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

▼**M6**

Άρθρο 15α

1. Οι αρμόδιες αρχές, αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβαν.

Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 15β παράγραφος 4 (στο εξής «περίοδος αξιολόγησης»), προκειμένου να διενεργήσουν την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 15β παράγραφος 1 (στο εξής «αξιολόγηση»).

Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, για την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται, εν ανάγκη, κατά την περίοδο αξιολόγησης και όχι μετά την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αυτής, να ζητούν περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, διακόπτεται η περίοδος αξιολόγησης. Η διακοπή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να παρατείνουν τη διακοπή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ ([1]), 2002/83/ΕΚ ([2]), 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ ([3]) ή 2006/48/ΕΚ ([4])

4. Εάν οι αρμόδιες αρχές, μόλις ολοκληρώσουν την αξιολόγησή τους, αποφασίσουν να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώνουν εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο εργασίμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνουν την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, η δέουσα αιτιολόγηση της απόφασης

([1]) Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).

([2]) Οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής (ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.

([3]) Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις αντασφαλίσεις (ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.

([4]) Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.

▼M6

μπορεί να δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να προβαίνει στην εν λόγω δημοσιοποίηση άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

5. Εάν οι αρμόδιες αρχές δεν αντιταχθούν εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

6. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ορίζουν μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνουν την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

7. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις για την κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές και την έγκριση από αυτές άμεσης ή έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15β

1. Κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης του άρθρου 15 παράγραφος 1 και των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 15α παράγραφος 2 οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στην ασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογούν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

β) τη φήμη και την πείρα οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·

γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την ασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·

δ) την ικανότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της παρούσας οδηγίας, και κατά περίπτωση βάσει άλλων οδηγιών, κυρίως των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 98/78/ΕΚ [1], 2002/13/ΕΚ [2] και 2002/87/ΕΚ [3], ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου θα καταστεί μέλος διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή τη διενέργεια αποτελεσματικής εποπτείας, την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·

ε) το κατά πόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση

([1]) Οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/68/ΕΚ.

([2]) Οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις περιθωρίου φερεγγυότητας για τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).

([3]) Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/1/ΕΚ.

▼M6

της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ([1]), ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή δεν είναι πλήρεις.

3. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν εκ των προτέρων όρους όσον αφορά το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί, ούτε επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξετάζουν την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές κατά τη στιγμή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1. Οι απαιτούμενες πληροφορίες είναι ανάλογες και προσαρμοσμένες στη φύση του υποψηφίου αγοραστή και της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση.

5. Παρά το άρθρο 15α παράγραφοι 1, 2 και 3, εάν κοινοποιηθούν στην αρμόδια αρχή δύο ή περισσότερες προτάσεις για απόκτηση ή αύξηση ειδικών συμμετοχών στην ίδια ασφαλιστική επιχείρηση, η αρμόδια αρχή αντιμετωπίζει όλους τους υποψήφιους αγοραστές αμερόληπτα.

Άρθρο 15γ

1. Οι οικείες αρμόδιες αρχές, κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύονται εκτενώς μεταξύ τους, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

α) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 1α, σημείο 2, της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ (στο εξής «εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ»), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·

β) η μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ΕΠΕΥ ή εταιρείας διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής· ή

γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

2. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, εκατέρωθεν, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν, εκατέρωθεν, κατόπιν αιτήματος στις άλλες αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιούν, με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικής σημασίας πληροφορίες. Στην απόφαση της αρμόδιας αρχής που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε

([1]) Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

▼M6

η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή.

▼B

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα για λογαρασμό των αρμόδιων αρχών, καθώς και οι επιθεωρητές ή εμπειρογνώμονες που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τις αρμόδιες αρχές, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται να μεταδοθούν σε άλλο πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή κατά τρόπο που να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν οι συγκεκριμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

Ωστόσο, όταν μία ασφαλιστική επιχείρηση έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή έχει ληφθεί δικαστική απόφαση για την αναγκαστική εκκαθάρισή της, οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν αφορούν τους τρίτους οι οποίοι συμμετέχουν στις προσπάθειες διάσωσης μπορούν να ανακοινωθούν στα πλαίσια αστικών ή εμπορικών διαδικασιών.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις ανταλλαγές πληροφοριών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διαφόρων κρατών μελών, που προβλέπονται από τις οδηγίες που εφαρμόζονται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Οι πληροφορίες αυτές υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

▼M2

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας, που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, καθώς και με αρχές ή όργανα τρίτων χωρών όπως αυτά ορίζονται στις παραγράφους 5 και 5α, μόνον εφόσον οι χορηγούμενες πληροφορίες καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να εξυπηρετεί την εκτέλεση των εποπτικών καθηκόντων των εν λόγω αρχών ή οργάνων.

Εάν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, μπορούν να κοινολογηθούν μόνο μετά από ρητή συμφωνία των αρμόδιων αρχών που τις διαβίβασαν και, ενδεχομένως, μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συμφώνησαν αυτές οι αρχές.

▼M5

4. Οι αρμόδιες αρχές οι οποίες δέχονται εμπιστευτικές πληροφορίες, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, μπορούν να τις χρησιμοποιούν μόνο κατά την άσκηση των καθηκόντων τους με σκοπό:

— τον έλεγχο της τήρησης των όρων ανάληψης ασφαλιστικής δραστηριότητας και τη διευκόλυνση της παρακολούθησης της άσκησης της δραστηριότητας αυτής, ιδίως όσον αφορά την παρακολούθηση των τεχνικών προβλέψεων, του περιθωρίου φερεγγυότητας, των διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου,

— την επιβολή κυρώσεων,

— την άσκηση διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεων των αρμοδίων αρχών, ή

▼C2

— την άσκηση ενδίκων προσφυγών δυνάμει του άρθρου 56 ή άλλων ειδικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας ή άλλων οδηγιών που εκδίδονται στον τομέα των ασφαλιστικών και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων.

▼M5

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν εμποδίζουν την ανταλλαγή πληροφοριών, στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους οσάκις υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές, ή στο πλαίσιο περισσοτέρων κρατών μελών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών και:

— των αρχών που έχουν δημόσια εξουσία για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών οργανισμών, καθώς και των αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών,

— των οργάνων που εμπλέκονται στην εκκαθάριση και στην πτωχευτική διαδικασία ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή σε άλλες παρόμοιες διαδικασίες και

— των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί ο κατά νόμο έλεγχος των λογαριασμών των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

για την εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων τους, καθώς και τη διαβίβαση, προς τα όργανα στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση (αναγκαστικών) διαδικασιών εκκαθάρισης ή εγγυητικών κεφαλαίων, των απαραίτητων πληροφοριών για την εκπλήρωση του έργου τους. Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στις εν λόγω αρχές, όργανα και πρόσωπα υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο κατά την παράγραφο 1.

▼C2

5α. Παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών και:

— των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και στην πτωχευτική διαδικασία ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή σε άλλες παρόμοιες διαδικασίες, ή

— των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των προσώπων τα οποία είναι επιφορτισμένα με τον κατά νόμο έλεγχο των λογαριασμών ασφαλιστικών επιχειρήσεων, αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, πιστωτικών ιδρυμάτων, εταιρειών επενδύσεων ή άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ή

— των ανεξάρτητων αναλογιστών ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν δυνάμει του νόμου εποπτεία επ' αυτών, καθώς και των οργάνων που είναι υπεύθυνα για την επιτήρηση των αναλογιστών αυτών.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας του πρώτου εδαφίου απαιτούν τη συνδρομή των ακόλουθων τουλάχιστον προϋποθέσεων:

— οι πληροφορίες προορίζονται για την άσκηση της επιτήρησης ή της κατά νόμον εποπτείας που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο,

— οι πληροφορίες που λαμβάνονται σ' αυτό το πλαίσιο υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1,

— οσάκις οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να κοινολογηθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που κοινολόγησαν αυτές τις πληροφορίες και, εφόσον ενδείκνυται, μόνο για τους σκοπούς ως προς τους οποίους οι εν λόγω αρμόδιες αρχές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών, προσώπων ή οργάνων τα οποία μπορούν να δέχονται πληροφορίες δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

▼M1

5β. Παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη, προς επίρρωση της σταθερότητας και του αδιάβλητου του χρηματοπιστωτικού συστήματος, μπορούν να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών ή οργάνων που είκαι εκ του νόμου αρμόδια για τον εντοπισμό των παραβάσεων

▼M1

του δικαίου των εταιρειών και για τη διερεύνηση των παραβάσεων αυτών.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, απαιτούν τη συνδρομή των ακόλουθων τουλάχιστον προϋποθέσεων:

— οι πληροφορίες προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο,

— οι πληροφορίες που λαμβάνονται σ'αυτό το πλαίσιο υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1,

— όταν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να κοινολογηθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που κοινολόγησαν αυτές τις πληροφορίες, και, στην περίπτωση αυτή, μόνο για τους σκοπούς ως προς τους οποίους οι αρχές αυτές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Εάν, σ' ένα κράτος μέλος, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο προβαίνουν στον εντοπισμό ή τη διερεύνηση παραβάσεων χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες εντεταλμένων προς τούτο, λόγω ειδικών προσόντων, προσώπων που δεν ανήκουν στη δημόσια διοίκηση, η βάσει του πρώτου εδαφίου δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να επεκταθεί και στα πρόσωπα αυτά, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο δεύτερο εδάφιο.

Για την εφαρμογή της τελευταίας περίπτωσης του δευτέρου εδαφίου, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες κοινολόγησαν τις πληροφορίες, την ταυτότητα και το ακριβές περιεχόμενο της εντολής των προσώπων στα οποία θα διαβιβασθούν οι εν λόγω πληροφορίες.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών ή των οργάνων που μπορούν να δέχονται τις πληροφορίες δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

▼M3

5γ. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να διαβιβάζουν:

— στις κεντρικές τράπεζες και σε άλλους οργανισμούς με ανάλογη αποστολή όταν ενεργούν υπό την ιδιότητα της νομισματικής αρχής,

— ενδεχομένως, σε άλλες δημόσιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών,

πληροφορίες που προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής τους, ούτε εμποδίζει τις εν λόγω αρχές ή οργανισμούς να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές τις πληροφορίες που αυτές χρειάζονται για τους σκοπούς της παραγράφου 4. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που επιβάλλεται με το παρόν άρθρο.

▼B

6. Επιπλέον, παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, την κοινοποίηση ορισμένων πληροφοριών σε άλλα τμήματα της κεντρικής τους διοίκησης που είναι αρμόδια για τη νομοθεσία περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των επενδυτικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών εταιρειών, καθώς και στους επιθεωρητές τους οποίους έχουν εξουσιοδοτήσει τα τμήματα αυτά.

Ωστόσο, οι προαναφερόμενες κοινοποιήσεις είναι δυνατές μόνον εφόσον αυτό απαιτείται για λόγους προληπτικού ελέγχου.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν, πάντως, ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 2 και 5, καθώς και εκείνες που αποκτώνται με τις επιτόπιες εξακριβώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14

▼B

της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, δεν επιτρέπεται να κοινοποιηθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο αν δεν υπάρχει ρητή συμφωνία της αρμόδιας αρχής που κοινοποίησε τις πληροφορίες ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η επιτόπια εξακρίβωση.

▼M1

Άρθρο 16α

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τουλάχιστον ότι:

α) κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ ([1]), το οποίο ασκεί σε μια ασφαλιστική επιχείρηση την αποστολή που περιγράφεται στο άρθρο 51 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ ([2]), στο άρθρο 37 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ή στο άρθρο 31 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ή κάθε άλλη νόμιμη αποστολή, υποχρεούται να γνωστοποιεί ταχέως στις αρμόδιες αρχές κάθε απόφαση ή γεγονός που αφορά την επιχείρηση αυτή, των οποίων έλαβε γνώση κατά την άσκηση της αποστολής αυτής, και η οποία ή το οποίο είναι δυνατόν:

— ν'αποτελέσει ουσιαστική παράβαση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων οι οποίες θεσπίζουν τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας ή διέπουν, ειδικά, την άσκηση της δραστηριότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων,

— να θίξουν τη συνέχεια της εκμετάλλευσης της ασφαλιστικής επιχείρησης ή

— να οδηγήσουν σε άρνηση της έγκρισης των λογαριασμών ή σε διατύπωση επιφυλάξεων·

β) η ίδια υποχρέωση ισχύει για το αυτό πρόσωπο όσον αφορά τα γεγονότα και τις αποφάσεις των οποίων έλαβε γνώση στα πλαίσια μιας αποστολής όπως αναφέρεται στο στοχείο α), η οποία εκπληρούται σε μια επιχείρηση που έχει στενούς δεσμούς απορρέοντες από δεσμό ελέγχου με την ασφαλιστική επιχείρηση στην οποία το πρόσωπο αυτό εκπληρώνει την προαναφερόμενη αποστολή.

2. Η καλή τη πίστει κοινολόγηση στις αρμόδιες αρχές, γεγονότων ή αποφάσεων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, από πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ, δεν αποτελεί παράβαση τυχόν περιορισμού κοινολόγησης πληροφοριών που επιβάλλεται συμβατικώς ή από νομοθετική, καινονιστική ή διοικητική διάταξη και δεν συνεπάγεται κανενός είδους ευθύνη για τα πρόσωπα αυτά.

▼B

Κεφάλαιο 2

Άρθρο 17

Το άρθρο 15 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το πόσο αυτών των αποθεματικών προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από την οδηγία 91/674/ΕΟΚ.

([1]) ΕΕ αριθ. L 126 της 12.5.1984, σ. 20.
([2]) ΕΕ αριθ. L 222 της 14.8.1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 317 της 16.11.1990, σ. 60).

▼B

2. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά για το σύνολο των δραστηριοτήτων της με διεπόμενα από τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ. Όσον αφορά τους κινδύνους που βρίσκονται στην Κοινότητα τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να βρίσκονται επίσης στην Κοινότητα. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, ωστόσο, να προβλέπει ελαστικότερους κανόνες όσον αφορά τον τόπο όπου βρίσκονται τα στοιχεία του ενεργητικού.

3. Εάν το κράτος μέλος καταγωγής δέχεται ως τεχνικά αποθεματικά τις απαιτήσεις κατά των αντασφαλιστών, καθορίζει το επιτρεπόμενο ποσοστό. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να απαιτήσει να βρίσκονται οι απαιτήσεις αυτές σε συγκεκριμένο τόπο.»

Άρθρο 18

Το άρθρο 15α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15α

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και καλύπτουν τους κινδύνους του κλάδου 14 του σημείου Α του παραρτήματος, εφεξής καλουμένου "ασφάλιση πιστώσεως", τη δημιουργία αποθεματικού εξισορρόπησης, προοριζόμενου να καλύψει την τεχνική ζημία που, ενδεχομένως, θα προκύψει ή το ανώτερο από το μέσο όρο ποσοστό ασφαλιστικών ζημιών που θα εμφανιστεί σε αυτόν τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης πρέπει να υπολογίζεται βάσει των κανόνων που τάσσει το κράτος μέλος καταγωγής, σύμφωνα με μία από τις τέσσερις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος οι οποίες και θεωρούνται ισοδύναμες.

3. Μέχρι τα ποσά που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος, το αποθεματικό εξισορρόπησης δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την υποχρέωση δημιουργίας αποθεματικού εξισορρόπησης για τον κλάδο ασφάλισης πιστώσεων τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και των οποίων η είσπραξη ασφαλίστρων ή εισφορών για τον κλάδο αυτό είναι κατώτερη του 4 % των συνολικών τους εισπράξεων ασφαλίστρων ή εισφορών και του ποσού των 2 500 000 Ecu.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 23 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

Άρθρο 20

Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το είδος των εργασιών που αναλαμβάνει η επιχείρηση, ώστε να μην κινδυνεύει η ασφάλεια, η απόδοση και η ρευστότητα των επενδύσεων της επιχείρησης, η οποία θα μεριμνά για τη διαφοροποίηση και την κατάλληλη κατανομή των επενδύσεωναυτών.

▼B

Άρθρο 21

▼M5

1. Το κράτος μέλος καταγωγής δεν δύναται να εξουσιοδοτεί ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τις τεχνικές προβλέψεις τους και τα αποθεματικά εξισορρόπησης με περιουσιακά στοιχεία άλλα πλην εκείνων από τις ακόλουθες κατηγορίες:

▼B

Α. **Επενδύσεις**

α) ομόλογα, ομολογίες και άλλοι τίτλοι της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς·

β) δάνεια·

γ) μεταβιβάσιμες μετοχές και άλλες συμμετοχές μεταβλητής απόδοσης·

δ) μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες και άλλων επενδυτικών κεφαλαίων·

ε) γήπεδα και κτίρια, καθώς και εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων.

Β. **Πιστώσεις**

▼M5

στ) οφειλές στις οποίες υπόκεινται αντασφαλιστές, περιλαμβανομένων των ποσοστών των τεχνικών προβλέψεων των αντασφαλιστών καθώς και οι φορείς ειδικού σκοπού μνεία των οποίων γίνεται στο άρθρο 46 της οδηγίας 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις αντασφαλίσεις [1]·

▼B

ζ) καταθέσεις σε εκχωρούσες επιχειρήσεις· απαιτήσεις έναντι εκχωρουσών επιχειρήσεων·

η) απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών, οι οποίες προκύπτουν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης·

θ) απαιτήσεις λόγω διάσωσης ή υποκατάστασης·

ι) επιστροφές φόρων·

ια) απαιτήσεις έναντι ταμείων εγγυήσεων.

Γ. **Άλλα στοιχεία ενεργητικού**

ιβ) ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός γηπέδων και κτιρίων, βάσει συνετής αποσβέσεως του κεφαλαίου·

ιγ) διαθέσιμα σε τράπεζες και στο ταμείο· καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα και σε οποιοδήποτε άλλο οργανισμό εξουσιοδοτημένο να δέχεται καταθέσεις·

ιδ) μεταφερόμενες δαπάνες αποκτήσεων·

ιε) δεδουλευμένοι τόκοι και μισθώματα και λοιποί λογαριασμοί τάξεως.

Για την ένωση ασφαλιστών την επονομαζόμενη «Lloyd's», οι κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού περιλαμβάνουν επίσης τις εγγυήσεις και τις πιστωτικές επιστολές που έχουν εκδοθεί από πιστωτικά ιδρύματα κατά τήν έννοια της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ [2] ή από ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τα επιδεχόμενα επαλήθευση ποσά που προέρχονται από ασφάλειες ζωής, εφόσον αποτελούν κεφάλαια που ανήκουν στα μέλη.

([1]) ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

([2]) ΕΕ αριθ. L 322 της 17.12.1977, σ. 30. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30.12.1989, σ. 1).

▼M5

Η εγγραφή οιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή κατηγορίας περιουσιακών στοιχείων που απαριθμούνται στο πρώτο εδάφιο δεν σημαίνει ότι όλα αυτά τα περιουσιακά στοιχεία πρέπει αυτομάτως να γίνουν δεκτά ως κάλυψη για τις τεχνικές προβλέψεις. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες που ορίζουν τις προϋποθέσεις για τη χρήση των αποδεκτών περιουσιακών στοιχείων.

▼B

Όσον αφορά την κατάρτιση και την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζει, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ιδιαίτερα για την τήρηση των ακόλουθων αρχών:

i) τα στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά εκτιμώνται εκκαθαρισμένα ως προς τα χρέη που έχουν συναφθεί για την κτήση αυτών των ίδιων στοιχείων,

ii) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό και λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου μη ρευστοποίησης. Ειδικότερα, τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός από τα γήπεδα και τα κτίρια, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν έχουν εκτιμηθεί βάσει συνετής αποσβέσεως,

iii) τα δάνεια, ανεξάρτητα από το εάν έχουν χορηγηθεί σε επιχειρήσεις, σε κράτος, σε διεθνή οργανισμό, σε τοπική η περιφερειακή αρχή ή σε φυσικά πρόσωπα, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνον εφόσον παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ως προς την ασφάλειά τους, είτε λόγω της ιδιότητας του δανειολήπτη είτε επειδή είναι ασφαλισμένα με υποθήκη, τραπεζική εγγύηση ή έχουν χορηγηθεί από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή είναι ασφαλισμένα με άλλο τρόπο,

iv) οι παράγωγοι τίτλοι, όπως δικαιώματα προαιρέσεως, προθεσμιακοί χρηματιστηριακοί τίτλοι και swaps που αφορούν στοιχεία του ενεργητικού αποτελούντα τεχνικά αποθεματικά, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εφόσον συμβάλλουν στη μείωση του κινδύνου επένδυσης ή παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής διαχείρισης του χαρτοφυλακίου. Τα μέσα αυτά πρέπει να αποτιμώνται κατά τρόπο συνετό, επιτρέπεται δε να συνυπολογίζονται κατά την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού τα οποία αφορούν,

v) οι κινητές αξίες που δεν είναι μεταβιβάσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο στο μέτρο που μπορούν να ρευστοποιηθούν βραχυπρόθεσμα,

vi) οι απαιτήσεις έναντι τρίτου γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο ύστερα από αφαίρεση των οφειλομένων χρεών προς τον ίδιο τρίτο,

vii) το ποσό των απαιτήσεων που γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο συνετό, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο μη είσπραξής τους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών που προέκυψαν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης γίνονται δεκτές μόνο εφόσον κατέστησαν όντως απαιτητές κατά το τελευταίο τρίμηνο,

viii) στην περίπτωση που πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση ή οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει, κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης· το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,

▼B

ix) τα έξοδα απόκτησης ασφαλιστικών εσόδων άλλων λογιστικών χρήσεων γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν αυτό είναι σύμφωνο με τις μεθόδους υπολογισμού των αποθεματικών για τρέχοντες κινδύνους.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε συγκεκριμένες περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέψει για περιορισμένο χρονικό διάστημα τη χρησιμοποίηση άλλων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 22

▼M5

1. Όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτουν τεχνικές προβλέψεις και τα αποθεματικά εξισορροπήσεως, το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από εκάστη ασφαλιστική επιχείρηση να επενδύει κατ' ανώτατο όριο:

▼B

α) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε ένα γήπεδο ή σε ένα κτίριο, ή σε περισσότερα γήπεδα ή κτίρια που βρίσκονται αρκετά κοντά ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως ενιαία επένδυση·

β) το 5 % του συνόλου των ακαθαρίστων τεχνικών αποθεματικών της σε μεταβιβάσιμες μετοχές και άλλες μεταβιβάσιμες αξίες εξομοιώσιμες προς μετοχές, σε ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς της ίδιας επιχείρησης ή σε δάνεια προς τον ίδιο δανειολήπτη, υπολογιζόμενα συνολικά, δάνεια άλλα από αυτά που χορηγούνται σε μία κρατική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή σε ένα διεθνή οργανισμό στον οποίο είναι μέλη ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 10 % εφόσον η επιχείρηση δεν τοποθετεί πάνω από 40 % των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε δάνεια ή τίτλους που αντιστοιχούν σε εκδότες και δανειολήπτες στους οποίους τοποθετεί πάνω από 5 % των στοιχείων του ενεργητικού της·

γ) το 5 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μη εγγυημένα δάνεια, εκ του οποίου 1 % σε ένα μόνο μη εγγυημένο δάνειο, εκτός από τα δάνεια που χορηγούνται στα πιστωτικά ιδρύματα, στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, εφόσον το επιτρέπει το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, και στις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος·

δ) το 3 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε διαθέσιμα στο ταμείο·

ε) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές, άλλους τίτλους εξομοιώσιμους προς μετοχές, και ομολογίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά.

2. Το ότι η παράγραφος 1 δεν προβλέπει περιορισμούς όσον αφορά τις επενδύσεις σε μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείωνενεργητικού δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία αυτής της κατηγορίας μπορούν να γίνονται δεκτά χωρίς περιορισμό για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρησιμοποίησης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού. Κατά τη θέσπιση και εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, μεριμνά ειδικότερα ώστε να τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

i) τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να είναι δεόντως διαφοροποιημένα και διεσπαρμένα κατά τρόπο ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, από ένα συγκεκριμένο τομέα τοποθετήσεων ή από μια συγκεκριμένη επένδυση,

▼B

ii) οι επενδύσεις σε στοιχεία του ενεργητικού που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό κινδύνου, είτε λόγω της φύσεώς τους είτε λόγω της ιδιότητας του εκδότη, πρέπει να περιορίζονται σε συνετά επίπεδα,

iii) όταν επιβάλλονται ιδιαίτερες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού, λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος με τον οποίο συνυπολογίζεται η αντασφάλιση κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών,

iv) όταν πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση η οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης· μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,

v) το ποσοστό των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά το οποίο αντιστοιχεί σε μη ρευστές επενδύσεις πρέπει να περιορίζεται σε συνετά επίπεδα,

vi) όταν τα στοιχεία του ενεργητικού περιλαμβάνουν δάνεια προς ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή ομολογίες που έχουν εκδώσει τα εν λόγω ιδρύματα, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να λαμβάνει υπόψη, για την εφαρμογή των κανόνων και αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχουν τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα. Αυτό ισχύει μόνο εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος, ανήκει καθ' ολοκληρίαν στο εν λόγω κράτος μέλος ή/και τις τοπικές αρχές του και οι δραστηριότητες του, σύμφωνα με το καταστατικό του, συνίστανται στη χορήγηση δανείων, με τη διαμεσολάβησή του προς το κράτος ή τις τοπικές αρχές ή τη χορήγηση δανείων τα οποία εγγυώνται το κράτος ή οι τοπικές αρχές ή ακόμα τη χορήγηση δανείων σε οργανισμούς στενά συνδεδεμένους με το κράτος ή τις τοπικές αρχές.

3. Στα πλαίσια λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους όρους χρήσης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού, το κράτος μέλος ρυθμίζει με περιοριστικότερο τρόπο:

— τα δάνεια που δεν συνοδεύονται από τραπεζική εγγύηση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, υποθήκη ή άλλη μορφή ασφάλειας, σε σχέση με τα δάνεια που είναι εξασφαλισμένα με ένα από τους ανωτέρω τρόπους,

— τους ΟΣΕΚΑ που δεν είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ [1] και τα άλλα ταμεία επενδύσεων, σε σχέση με τους ΟΣΕΚΑ που είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της ίδιας οδηγίας,

— τους τίτλους που δεν είναι διαπραγματεύσιμοι σε ρυθμιζόμενη αγορά, σε σχέση με τίτλους διαπραγματεύσιμους σε ρυθμιζόμενη αγορά,

— τα ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς που δεν έχουν εκδοθεί από κράτος, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή επιχείρηση που ανήκει στη ζώνη Α κατά την έννοια της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ [2], ή οι οποίες έχουν εκδοθεί από διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχουν κράτη μέλη της Κοινότητας, σε σχέση με τους ίδιους αυτούς χρηματοπιστωτικούς τίτλους των οποίων οι εκδότες παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά αυτά.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν το όριο που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχείο β) σε 40 % για ορισμένες ομολογίες, όταν αυτές

(1) ΕΕ αριθ. L 375 της 31.12.1985, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/220/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 100 της 19.4.1988, σ. 31).

(2) ΕΕ αριθ. L 386 της 30.12.1989, σ. 14.

▼B

εκδίδονται από πιστωτικό ίδρυμα που έχει την έδρα του σε κράτος μέλος και υπόκειται, εκ του νόμου, σε ιδιαίτερο κρατικό έλεγχο που αποσκοπεί στην προστασία των κατόχων των ομολογιών αυτών. Ειδικότερα, τα ποσά που προέρχονται από την έκδοση των ομολογιών πρέπει να επενδύονται, σύμφωνα με το νόμο, σε στοιχεία ενεργητικού που να καλύπτουν επαρκώς καθόλη τη διάρκεια της ισχύος των ομολογιών, τις απορρέουσες υποχρεώσεις και να χρησιμοποιούνται προνομιακώς για την εξόφληση του κεφαλαίου και την πληρωμή των δεδουλευμένων τόκων, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής εκ μέρους του εκδότη.

5. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να επενδύουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες στοιχείων.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε ειδικές περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε) με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 23

Στο παράρτημα 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, τα σημεία 8 και 9 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δικαιούνται να μην καλύπτουν με αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού ποσό που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20 % των υποχρεώσεών τους σε συγκεκριμένο νόμισμα.

9. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι, εφόσον, δυνάμει των προηγούμενων κανόνων, μια υποχρέωση πρέπει να καλύπτεται με στοιχεία εκφρασμένα στο νόμισμα κράτους μέλους, η απαίτηση αυτή θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εάν τα στοιχεία αυτά είναι εκπεφρασμένα σε Ecu.»

Άρθρο 24

Στο άρθρο 16 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκούς περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το περιθώριο φερεγγυότητας αντιστοιχεί στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, μετά την αφαίρεση κάθε προβλέψιμης υποχρέωσης, μείον τα αύλα περιουσιακά στοιχεία. Τα περιθώριο φερεγγυότητας περιλαμβάνει ιδίως:

— το καταβληθέν εταιρικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται περί ενώσεων αλληλασφαλίσεως, το αρχικό πράγματι καταβληθέν ποσό, συν τους λογαριασμούς των μελών οι οποίοι πληρούν το σύνολο των ακόλουθων κριτηρίων:

α) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτουμένου επιπέδου ή εάν, μετά από τη διάλυση της επιχειρήσεως, έχουν εξοφληθεί όλα τα χρέη της επιχειρήσεως·

β) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή αυτού του είδους για άλλους λόγους εκτός από την ατομική λήξη της ιδιότητας του μέλους, ότι οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον πριν από ένα μήνα και ότι μπορούν, εντός της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή·

▼B

γ) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιηθούν μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, με την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) και β),

— το ήμισυ του μη καταβληθέντος τμήματος του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του εταιρικού ή αρχικού κεφαλαίου,

— τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε υποχρεώσεις από την ανάληψη ασφαλίσεων,

— κάθε μεταφορά κερδών,

— στην περίπτωση των ενώσεων αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικής μορφής, με μεταβλητές εισφορές, κάθε απαίτηση που αυτές έχουν έναντι των μελών τους μέσω προσκλήσεων για την καταβολή συμπληρωματικών εισφορών, μέχρι του ημίσεως της διαφοράς μεταξύ των ανώτατων εισφορών και των πράγματι καταβλημένων εισφορών και, υπό τον όρο ότι δεν υπερβαίουν το 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας,

— μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης και βάσει αποδεικτικών στοιχείων που αυτή παρουσιάζει, τα αφανή αποθεματικά που προκύπτουν από την υποεκτίμηση στοιχείων ενεργητικού, στο βαθμό που τα αποθεματικά αυτά δεν έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα,

— τις σωρευτικές προτιμησιακές μετοχές και τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης, τα οποία μπορούν να περιληφθούν μόνον μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερρεγγυότητας, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης διασφάλισης με καθορισμένη διάρκεια ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκειαεφόσον πληρούνται τουλάχιστον τα ακόλουθα κριτήρια:

α) σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, να υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.

Τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης πρέπει να πληρούν επίσης τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

β) να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί·

γ) η αρχική διάρκεια των δανείων, με καθορισμένη λήξη, πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από τη λήξη, η ασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές, για έγκριση, σχέδιο που ορίζει πως το περιθώριο φερεγγυότητας θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να συμπεριληφθεί στα συστατικά μέρη του περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη προ της λήξεως. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την προ της λήξης εξόφληση αυτών των ποσών εφόσον η σχετική αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια ασφαλιστική επιχείρηση και το περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου·

δ) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξεως εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον ως συστατικό μέρος του περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν για την πρόωρη εξόφλησή τους απαιτείται προηγούμενη

▼B

σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων αρχών. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η ασφαλιστική επιχείρηση ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το πραγματικό και απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνον εάν το περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης δεν κινδυνεύει να κατέβει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·

ε) η σύμβαση δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης·

στ) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση,

— τους τίτλους αόριστης διάρκειας καί άλλα μέσα που πληρούν τις κατωτέρω προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, μέχρις ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των προαναφερομένων δανείων μειωμένης διασφάλισης που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση:

α) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς προηγούμενη συμφωνία της αρμόδιας αρχής·

β) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων πρέπει να παρέχει στην ασφαλιστική επιχείρηση τη δυνατότητα να αναβάλλει την καταβολή των τόκων του δανείου·

γ) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της ασφαλιστικής επιχειρήσεως πρέπει να κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη διασφάλιση·

δ) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα, το χρέος και οι μη καταβληθέντες τόκοι να καλύπτουν τις ζημίες, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης·

ε) λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί.»

Άρθρο 25

Τρεις μήνες το αργότερο μετά την έναρξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλει στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων έκθεση για την ανάγκη μεταγενέστερης εναρμόνισης του περιθωρίου φερεγγυότητας.

Άρθρο 26

Το άρθρο 18 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα στοιχεία που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά που αναφέρονται στο άρθρο 15.

▼B

2. Με την επιφύλαξη του άρθου 15 παράγροφος 2, του άρθρου 20 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, και του άρθρου 22 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο, τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελεύθερη διάθεση κινητών ή ακίνητων στοιχείων ενεργητικού που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη, προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.»

Κεφάλαιο 3

Άρθρο 27

Στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) για τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να επιλέξουν το εφαρμοστέο δίκαιο.»

Άρθρο 28

Το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος δεν μπορεί να εμποδίζει τον ασφαλιζόμενο να συνάπτει σύμβαση με ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, εφόσον η σύμβαση αυτή δεν αντιβαίνει προς τις νομικές διατάξεις περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος.

Άρθρο 29

Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να ελέγχουν την τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν μόνο τη μη συστηματική κοινοποίηση αυτών των όρων και λοιπών εγγράφων, χωρίς η απαίτηση αυτή να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρήσουν ή να καθιερώσουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 30

1. Στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, το στοιχείο β) διαγράφεται. Κατά συνέπεια, το στοιχείο α) της ιδίας παραγράφου τροποποιείται ως εξής:

«α) με την επιφύλαξη του στοιχείου γ) της παρούσας παραγράφου, το άρθρο 7 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο εφαρμόζεται όταν η ασφαλιστική σύμβαση παρέχει κάλυψη σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, από τα οποία ένα τουλάχιστον επιβάλλει την υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης.»

2. Παρά την ύπαρξη αντίθετης διάταξης, ένα κράτος μέλος που επιβάλλει την υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης μπορεί να απαιτεί ότι οι γενικοί και ειδικοί όροι των υποχρεωτικών ασφαλίσεων

▼B

πρέπει να κοινοποιούνται, πριν από την έναρξη εφαρμογής τους, στις αρμόδιες αρχές του.

Άρθρο 31

1. Πριν από τη σύναψη μιας ασφαλιστικής σύμβασης, ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει να ενημερώνεται από την ασφαλιστική επιχείρηση:

— για το εφαρμοστέο επί της σύμβασης δίκαιο αν τα μέρη δεν έχουν ελευθερία επιλογής ή, αν έχουν την ελευθερία αυτή, για το δίκαιο που προτείνει ο ασφαλιστής,

— για τις διατάξεις περί εξέτασης των προσφυγών των αντισυμβαλλομένων για θέματα σχετικά με τη σύμβαση, περιλαμβανομένης ενδεχομένως και της ύπαρξης ενός οργάνου αρμοδίου να εξετάζει τις προσφυγές αυτές, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του αντισυμβαλλομένου να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

2. Η υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ισχύει μόνο όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό πρόσωπο.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 32

Το άρθρο 10 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταταιαπό το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος προβαίνει σε σχετική γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ιδρύσει υποκατάστημα·

β) το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του, στο οποίο πρέπει ιδίως να αναφέρονται το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος·

γ) διεύθυνση, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται έγγραφα, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, εφόσον η διεύθυνση αυτή είναι η ίδια με τη διεύθυνση στην οποία απευθύνονται οι ανακοινώσεις που προορίζονται για τον γενικό αντιπρόσωπο·

δ) όνομα του γενικού αντιπροσώπου, ο οποίος πρέπει να έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι τρίτων και να την αντιπροσωπεύει έναντι των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος. Όσον αφορά την ένωση ασφαλιστών Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, οι οποίες σχετίζονται με αναληφθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να.προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Για το

▼B

σκοπό αυτό οι αρμοδιότητες του γενικού αντιπροσώπου πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, καθώς και την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές της Lloyd's.

Στην περίπτωση που η επιχείρηση σκοπεύει να καλύπτει, μέσω του υποκαταστήματός της, τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος, μη συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα, πρέπει να υποβάλει δήλωση σύμφωνα με την οποία έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

3. Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλλει, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης, τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης ή την εντιμότητα και τα επαγγελματικά προσόντα ή την επαγγελματική πείρα των υπεύθυνων διευθυντών και του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής βεβαιώνει επίσης ότη η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο του περιθωρίου φερεγγυότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει της πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος διαθέτει δίμηνη προθεσμία από την παραλαβή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να αναφέρει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εφόσον είναι αναγκαίο, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να ασκούνται στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος.

5. Μόλις λάβει σχετική ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή, σε περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, το υποκατάστημα μπορεί, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4, να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) και δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους του υποκαταστήματος τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, ώστε η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος να μπορούν να εκπληρώσουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.»

Άρθρο 33

Το άρθρο 11 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ διαγράφεται.

▼B

Άρθρο 34

Το άρθρο 14 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Κάθε επιχείρηση που προτίθεται να ασκήσει για πρώτη φορά, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών υποχρεούται να ενημερώσει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αναφέροντας τη φύση των κινδύνων που προτίθεται να καλύπτει.»

Άρθρο 35

Το άρθρο 16 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 16

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 14, στο κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

α) μια βεβαίωση στην οποία αναφέρεται ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ·

β) τους κλάδους στους οποίους η επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες·

γ) τη φύση των κινδύνων που η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά με την προαναφερόμενη κοινοποίηση.

Κάθε κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου μια επιχείρηση προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες κάλυψης των κινδύνων του κλάδου 10 του σημείου Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, πλην της ευθύνης του μεταφορέα, δύναται να απαιτήσει από την επιχείρηση:

— να κοινοποιήσει το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ,

— να προσκομίσει δήλωση ότι η επιχείρηση έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, γνωστοποιούν, στην επιχείρηση, εντός της ιδίας προθεσμίας τους λόγους αυτής της άρνησης, κατά της οποίας πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές από τη βεβαιωμένη ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.»

Άρθρο 36

Το άρθρο 17 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ ανικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

▼B

«Άρθρο 17

Κάθε τροποποίηση που η επιχείρηση προτίθεται να επιφέρει στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 14, υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 14 και 16.»

Άρθρο 37

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, η παράγραφος 3 του άρθρου 12 και τα άρθρα 13 και 15 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφονται.

Άρθρο 38

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών μπορούν να απαιτούν να τους παρέχονται στην ή τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους οι πληροφορίες τις οποίες μπορούν, δυνάμει της παρούσας, να ζητούν όσον αφορά η δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 39

1. Το άρθρο 18 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική ανακοίνωση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων που αφορούν τις ασφαλιστικές συμβάσεις, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί από κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός τους, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, μόνο την μη συστηματική κοινοποίηση των όρων αυτών ή των άλλων εγγράφων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

3. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν μπορεί να διατηρήσει ή να καθιερώσει την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 40

1. Το άρθρο 19 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Κάθε επιχείρηση που πραγματοποιεί ασφαλιστικές πράξεις υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών υποχρεούται να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή/και του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών οποιοδήποτε έγγραφο της ζητηθεί για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, εφόσον η υποχρέωση αυτή εφαρμόζεται και στις επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στα εν λόγω κράτη μέλη.

3. Αν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια επιχείρηση που έχει εγκαταστήσει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του δεν τηρεί τους κανόνες δικαίου αυτού του κράτους μέλους που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, καλούν την εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

▼B

4. Αν η εν λόγω επιχείρηση δεν ανταποκριθεί στην πρόσκληση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, οι αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Οι τελευταίες λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση αυτών των μέτρων ανακοινώνεται στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

5. Αν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα ή σε περίπτωση ανεπάρκειας ή έλλειψης κατάλληλων μέτρων σ' αυτό το κράτος μέλος, η επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το τελευταίο μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, την απαγόρευση της σύναψης νέων συμβάσεω από την επιχείρηση αυτή στο έδαφός του. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των κοινοποιήσεων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

6. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη των παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός τους. Αυτά περιλαμβάνουν τη δυνατότητα απαγόρευσης της σύναψης νέων συμβάσεων από ασφαλιστική επιχείρηση στο έδαφός τους.

7. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν την εξουσία των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις στις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις.

8. Αν η επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να προβούν, έναντι της εν λόγω εγκατάστασης ή των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, στις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.

9. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 4 έως 8 και συνεπάγεται κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας, πρέπει να αιτιολογείται δεόντως και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

10. Η Επιτροπή ►**M4** παρέχει ανά διετία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων ενημέρωση για ◄ τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων κατά τις οποίες, σε κάθε κράτος μέλος, υπήρξε άρνηση, κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή του άρθρου 16 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκαν από την παρούσα οδηγία ή κατά τις οποίες έχουν ληφθεί μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τις αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης αυτής πληροφορίες.

Άρθρο 41

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν σε κράτος μέλος να διαφημίζουν τις υπηρεσίες που παρέχουν, με όλα τα μέσα επικοινωνίας που είναι διαθέσιμα στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών, εφόσον τηρούν τους κανόνες που ενδεχομένως διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης οι οποίοι έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 42

1. Το άρθρο 20 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από

▼B

υποκατάστημα ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εκτελούνται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως υπηκοότητας ασφαλισμένων και δικαιούχων.

Άρθρο 43

1. Το άρθρο 21 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Όταν μια ασφάλιση διενεργείται υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει να γνωστοποιείται στον αντισυμβαλλόμενο, πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε υποχρέωσης, το όνομα του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται η εταιρική έδρα της επιχείρησης και, ενδεχομένως το υποκατάστημα με την οποία ή το οποίο θα συναφθεί η σύμβαση.

Αν δοθούν στον αντισυμβαλλόμενο έγγραφα, πρέπει να περιέχεται σ' αυτά η πληροφορία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο δεν αφορούν τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

3. Οι σύμβαση ή κάθε άλλο έγγραφο που παρέχει την κάλυψη, καθώς και η πρόταση ασφάλισης εφόσον είναι δεσμευτική για τον αντισυμβαλλόμενο, πρέπει να αναφέρουν τη διεύθυνση της εταιρικής έδρας και, κατά περίπτωση, του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης που παρέχει την κάλυψη.

Κάθε κράτος μέλος δύναται να απαιτήσει να εμφαίνονται επίσης στα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το όνομα και η διεύθυνση του αντιπροσώπου της ασφαλιστικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ.

Άρθρο 44

1. Το άρθρο 22 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Κάθε ασφαλιστική επιχείρησης οφείλει να γνωστοποιεί στην ελεγκτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, κάνοντας διάκριση μεταξύ των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς εγκατάστασης και εκείνων που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, το ποσό των ασφαλίστρων, των ασφαλιστικών ζημιών και των προμηθειών πριν από την αφαίρεση του ποσού της αντασφάλισης, ανά κράτος μέλος και ανά ομάδα κλάδων καθώς και όσον αφορά τον κλάδο 10 σημείο Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, μη συμπεριλαμβανομένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, της συχνότητας και του μέσου κόστους των ασφαλιστικών ζημιών.

Οι ομάδες κλάδων καθορίζονται ως εξής:

— ατυχημάτων και ασθένειας (αριθ. 1 και 2),

— αυτοκινήτων οχημάτων (αριθ. 3, 7 και 10· τα στοιχεία του κλάδου αριθ. 10, πλην της αστικής ευθύνης του μεταφορέως, δεν έχουν ακόμα διευκρινιστεί),

— πυρός και άλλων υλικών ζημιών (αριθ. 8 και 9),

— αεροπορικής ασφάλισης, θαλάσσιας ασφάλισης και ασφάλισης μεταφορών (αριθ. 4, 5, 6, 7, 11 και 12),

— γενικής αστικής ευθύνης (αριθ. 13),

— πιστώσεων και εγγυήσεων (αριθ. 14 και 15),

— λοιπών κλάδων (αριθ. 16, 17 και 18).

Η ελεγκτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί, σεύλογη προθεσμία και με συγκεντρωτική βάση τα στοιχεία αυτά στις

▼B

αρμόδιες αρχές κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που υποβάλλει σχετική αίτηση.

Άρθρο 45

1. Το άρθρο 24 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που λειτουργούν στο έδαφός τους, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, την προσχώρηση και τη συμμετοχή, με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τις επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σ' αυτά τα κράτη μέλη, σε κάθε σύστημα που αποσκοπεί στην εγγύηση της καταβολής των αιτούμενων αποζημιώσεων στους ασφαλισμένους και στους ζημιωθέντες τρίτους.

Άρθρο 46

1. Το άρθρο 25 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονεί φόρους που επιβαρύνουν τα ασφάλιστρα στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, καθώς και, όσον αφορά την Ισπανία, στις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θεσπίζονται νόμιμα υπέρ του ισπανικού οργανισμού «Consorcio de Compensación de Seguros» για τις ανάγκες των εργασιών του όσον αφορά την αντιστάθμιση ζημιών οι οποίες απορρέουν από έκτακτα γεγονότα που συμβαίνουν σ' αυτό το κράτος μέλος.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 στοιχείο δ) πρώτη περίπτωση της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ και για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κινητά αγαθά που περιλαμβάνονται σε ακίνητο το οποίο βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους, εκτός από τα κινητά αγαθά υπό εμπορική διαμετακόμιση, θεωρούνται ότι αποτελούν κίνδυνο που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος, ακόμα και αν το ακίνητο και το περιεχόμενό του δεν καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Η νομοθεσία που διέπει τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ δεν έχει επιπτώσεις στο εφαρμοζόμενο φορολογικό καθεστώς.

Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει στις επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους στο έδαφός του τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης των έμμεσων και των οιονεί φόρων που οφείλονται βάσει του πρώτου εδαφίου.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί να αναβάλει έως την 1η Ιανουαρίου 1996 την εφαρμογή του άρθρου 54 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο πρώτη φράση. Κατά την περίοδο αυτή, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 εφαρμόζονται οι διατάξεις που περιέχονται στο παρακάτω εδάφιο.

Όταν η τεχνική βάση για τον υπολογισμό των ασφαλίστρων θα έχει ανακοινωθεί στις αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τρίτη φράση, οι αρχές αυτές διαβιβάζουν αμελλητί αυτή την πληροφορία στις αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος για να τους επιτρέψουν να υποβάλουν τα σχόλιά τους. Εάν οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν

▼B

λαμβάνουν υπόψη αυτά τα σχόλια, πληροφορούν διεξοδικά τις αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος δίνοντας αιτιολογία.

Άρθρο 48

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν, στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα στο έδαφός τους, και των οποίων τα κτίρια και γήπεδα που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά ξεπερνούν, τη στιγμή της κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, το ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α), προθεσμία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998 για να συμμορφωθούν με την προαναφερθείσα διάταξη.

Άρθρο 49

Το Βασίλειο της Δανίας μπορεί να αναβάλει έως την 1η Ιανουαρίου 1999 την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στις υποχρεωτικές ασφαλίσεις εργατικών ατυχημάτων. Κατά την περίοδο αυτή, παραμένει σε εφαρμογή στη Δανία η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ για τα εργατικά ατυχήματα.

Άρθρο 50

Για την Ισπανία έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, καθώς και για την Ελλάδα και την Πορτογαλία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998, θα ισχύει το ακόλουθο μεταβατικό καθεστώς για τις συμβάσεις που καλύπτουν κινδύνους που βρίσκονται αποκλειστικά σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη και είναι άλλοι από αυτούς που ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ:

α) κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και των άρθρων 29 και 39 της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές αυτών των εν λόγω κρατών μελών μπορούν να απαιτούν την κοινοποίηση, πριν από τη χρησιμοποίησή τους, των γενικών και ειδικών όρων ασφάλισης·

β) το ποσό των τεχνικών αποθεματικών που συνδέονται με τις συμβάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο ορίζεται υπό τον έλεγχο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες που όρισε ή, ελλείψει κανόνων, σύμφωνα με την πρακτική που υπάρχει στο έδαφός του σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η κάλυψη αυτών των αποθεματικών από ισότιμα και διεπόμενα από τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας στοιχεία του ενεργητικού και ο εντοπισμός των εν λόγω στοιχείων γίνονται υπό τον έλεγχο αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες ή τις πρακτικές που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 51

▼M7

Οι ακόλουθες τεχνικές προσαρμογές που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ, καθώς και της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων διά συμπληρώσεώς τους, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 91/675/ΕΟΚ.

▼B

— επέκταση των νομικών μορφών που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ,

▼B

— τροποποιήσεις του καταλόγου που αναφέρεται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ· προσαρμογή της ορολογίας του καταλόγου αυτού προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που σημειώνονται στις ασφαλιστικές αγορές,

— διευκρίνιση των στοιχείων που συναποτελούν το περιθώριο φερεγγυότητας, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων,

— τροποποίηση του ελαχίστου κεφαλαίου εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές και δημοσιονομικές εξελίξεις,

— τροποποίηση για να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων του καταλόγου των στοιχείων που γίνονται δεκτά για την καλυψη τεχνικών αποθεματικών, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 21 της παρούσας οδηγίας, καθώς και οι κανόνες διαφοροποίησης των επενδύσεων οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22 της παρούσας οδηγίας,

— τροποποίηση των δυνατοτήτων εύκαμπτης εφαρμογής των κανόνων της νομισματικής αντιστοιχίας, που προβλέπονται στο παράρτημα 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάπτυξη νέων μέσων κάλυψης του κινδύνου συναλλάγματος ή η πρόοδος που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση,

— διευκρίνιση των ορισμών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ καθώς και της παρούσας οδηγίας στο σύνολο της Κοινότητας,

▼M6

— αναπροσαρμογές των κριτηρίων προληπτικής εποπτείας που καθορίζονται στο άρθρο 15β παράγραφος 1, προκειμένου να ληφθούν υπόψη μελλοντικές εξελίξεις και να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

▼B

Άρθρο 52

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους εγκατάστασης πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θεωρούνται ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 5 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ. Τα υποκαταστήματα αυτά διέπονται, από την εν λόγω ημερομηνία έναρξης ισχύος, από τα άρθρα 15, 19, 20 και 22 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ καθώς και από το άρθρο 40 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα άρθρα 34 και 35 δεν θίγουν τα κεκτημένα δικαιώματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 53

Το ακόλουθο άρθρο παρεμβάλλεται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ:

«Άρθρο 28α

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους ή, ενδεχομένως, εκείνες του κράτους μέλους που αναφέρεται

▼B

στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και ταυποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που έχει την εταιρική έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεών τους σε πρακτορείο ή υποκατάστημα που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο και έχει συσταθεί σε άλλο κράτος μέλος, βεβαιώνεται ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του εκδοχέα, ή, αν ενδεχομένως, οι αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας, ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους του εκδοχέα παρέχει τη δυνατότητα παρόμοιας μεταβίβασης και ότι αυτό το κράτος μέλος συμφωνεί για την μεταβίβαση.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση, επιτρέπει την πράξη αυτή μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του κινδύνου, εφόσον το κράτος αυτό είναι διάφορο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη κοινοποιούν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρήτριας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης· σε περίπτωση που αρχές των οποίων ζητείται η γνώμη δεν απαντήσουν έως ότου λήξει η προθεσμία αυτή, αυτό ισοδυναμεί προς θετική γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπείσα σύμφωνα με το παρόν άρθρο μεταβίβαση υπόκειται σε δημοσιότητα στο κράτος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, κατά τα οριζόμενα στη νομοθεσία του κράτους αυτού. Η μεταβίβαση αντιτάσσεται αυτοδικαίως στους αντισυμβαλλόμενους, στους ασφαλισμένους και σε όποιον έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέψουν την δυνατότητα για τους αντισυμβαλλόμενους να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός ορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.»

Άρθρο 54

1. Παρά την ύπαρξη αντίθετων διατάξεων, κάθε κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου οι συμβάσεις οι σχετικές με τον κλάδο 2 του σημείου Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ μπορούν να αντικαταστήσουν εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθενείας που παρέχεται από το νόμιμο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, μπορεί να απαιτεί ότι η σύμβαση πρέπει να είναι σύμφωνη με τις ειδικές νομικές διατάξεις που ισχύουν σε αυτό το κράτος υπέρ του γενικού συμφέροντος για αυτό τον ασφαλιστικό κλάδο και να ανακοινώνονται οι γενικοί και ειδικοί όροι αυτής της ασφάλισης στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους πριν από τη χρησιμοποίησή τους.

▼B

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η τεχνική της ασφάλειας ασθενείας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να είναι ανάλογη με εκείνη της ασφάλειας ζωής όταν:

— τα καταβληθέντα ασφάλιστρα υπολογίζονται βάσει πινάκων συχνότητας ασθενειών και άλλων σχετικών στατιστικών στοιχείων στην περίπτωση του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, σύμφωνα με τις μαθηματικές μεθόδους που εφαρμόζονται στον τομέα των ασφαλίσεων,

— συνιστάται αποθεματικό γήρατος,

— ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση μόνο κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου που καθορίζεται από το κράτος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος,

— η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα αύξησης των ασφαλίστρων ή μείωσης των δόσεων, ακόμα και για τις τρέχουσες συμβάσεις,

— η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα να αλλάζει ο αντισυμβαλλόμενος τη σύμβασή του για μία νέα σύμβαση σύμφωνη προς την παράγραφο 1, την οποία προτείνει η ίδια ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ίδιος κλάδος ασφαλίσεων και λαμβάνει υπόψη τα κεκτημένα δικαιώματα. θα λαμβάνεται ιδίως υπόψη το αποθεματικό γήρατος και θα απαιτείται νέα ιατρική εξέταση μόνο σε περίπτωση επέκτασης της κάλυψης.

Σε παρόμοια περίπτωση, οι αρχές αυτού του κράτους μέλους δημοσιεύουν τους πίνακες συχνότητας των ασθενειών και άλλα σχετικά στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και τα διαβιβάζουν στις αρχές του κράτους καταγωγής. Τα ασφάλιστρα πρέπει να είναι επαρκή, σύμφωνα με εύλογες αναλογιστικές υποθέσεις, ώστε να επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να πληρούν όλες τις υποχρεώσεις τους τις σχετικές με όλα τα στοιχεία της οικονομικής τους κατάστασης. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί να ανακοινώνεται η τεχνική βάση υπολογισμού των ασφαλίστρων στις αρμόδιες αρχές του προτού διατεθεί στην αγορά το προϊόν. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση τροποποίησης των τρεχουσών συμβάσεων.

Άρθρο 55

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εφαρμόζουν στο έδαφός τους, με δική τους ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλεια των εργατικών ατυχημάτων στο έδαφός τους, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην εθνική τους νομοθεσία σχετικά με την ασφάλεια αυτή, με εξαίρεση τις διατάξεις τις σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 56

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται για μία ασφαλιστική επιχείρηση κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να είναι δυνατό να αποτελέσουν το αντικείμενο δικαστικής προσφυγής.

Άρθρο 57

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία και τις θέτουν σε ισχύ το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την

▼B

επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 58

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.